

Ön Rapor "Suriye'deki İranlı Proje Milisleri... Sınıflandırma, İdare ve Seferberlik Faktörleri" Ön Rapor Özeti

İran'ın Esad rejimine desteği, özellikle Arap Baharı devrimlerinin Suriye'ye bulaşma olasılığının duyarlılığı ile erken başladı. Devrimin ilk günlerinde İran, gizlice askeri, güvenlik, istihbarat ve finansal yardım sağladı. ABD Hazine Bakanlığı tarafından Mayıs 2011'de açıklanan erken raporlar, İran'ın Suriye'deki faaliyetlerini, özellikle de İran Devrim Muhafızlarına bağlı Kudüs Gücü'nün faaliyetlerini ve Suriye devriminin bölgedeki çıkarları üzerine gerçek bir tehdit olduğunu düşündüğü için bastırmaya katılımını doğruladı.

İran Devrim Muhafızları tarafından sağlanan destek, sivil gösterilerin bastırılmasına lojistik destekten, aranan bireylerin peşlerine düşmesine, Suriye'ye göndermek üzere İranlı savaşçıları, Lübnan Hizbullah'ının savaşçıları ve Irak, Pakistan, Afganistan ve Yemen Şiilerini Suriye dışından savaşçıları mezhepsel gerekçelerle toplamak, eğitmek, silahlandırmak gibi çeşitli şekillerde oldu.

Ayrıca İran, silahlı çatışmaya çekilebilecek tüm kuvvetleri, Suriye, İran ve Lübnan'daki kamplarda askeri birlikleri, ulusal savunma komiteleri ve bazı Filistinli fraksiyonlara, savaşma ve gerilla savaşı taktiklerini, sürpriz saldırılarla başa çıkma yöntemlerini, Arapça bilen İranlı eğitmenler ve Hizbullah unsurları vasıtasıyla finanse etme, örgütleme ve eğitme konusunda yatırım yapmaya çalıştı.

Bu ön rapor, İran'ın Suriye dışından getirdiği veya örgütlediği, desteklediği milislerinin iç bağlantılarını anlamaya, incelemeye ve çözmeye çalışıyor. Onları kontrol eden entelektüel ve ideolojik referansları ve bu büyük sayıların harekete geçirilmesine katkıda bulunan ve bölgenin genel güvenliğini tehdit eden ve demografik yapısını değiştirmek isteyen, bölgesel bir sınır ötesi projenin harekete geçirilmesinde etkili olan faktörleri ve yöntemleri belirlemeye çalışmaktadır.

Rapor, Suriye'deki İran askeri müdahalesi deneyiminin İran'ın farklı milletlerden yaklaşık 150 bin yeni savaşçıyı harekete geçirme ve seferber etme kabiliyetini ve İran'a sadakatli uluslararası güç olarak onları nasıl kullandığını ve İran'ın bölgedeki projesine hizmet eden bölgesel çatışmalara soktuğunu ekili bir şekilde ortaya koyduğunu açıklıyor.

İran, ayrıca siyasi dengeler ve çatışmalardan yararlanarak yeni alanlarda genişleme, Suriye'deki Şii ve Alevi topluluklarını yeniden düzenlemek ve harekete geçirmek ve onları kararı elinde olmayan ve genel ulusal bağlantıyı dar bağlantıların lehine tercih eden savaşçı milislere dönüştürme kabiliyetini göstermiştir. Sadece bunu yapmakla kalmayıp yerel Şii milislerinin Suriye'deki karışık mezhepli milisleriyle bağlarını güçlendirdi ve hem Lübnan hem de Irak'taki bölgesel milis ağlarıyla bağlantısını kurdu.

İran, projesine hizmet etmek için mevcut tüm ideolojik, politik ve finansal bağlantılardan istifade etti. Mevcut güç dengesini Esad rejiminin lehine çevirmek ve bölgedeki varlıklarının dayanaklarını korumak, komşu ülkelerinin çıkarlarını gerçek ve doğrudan tehdit etmek için kararsız uluslararası politik iklimden yararlanabildi ve bölgesel dengelere oynadı.